

▶ ÖSZINTÉN A REGIONÁLIS POLITIKÁRÓL

Shirin Wheeler elmondja, hogyan lett újságíróból regionális politikai szóvivő, amit 2012 szeptembere és 2014 novembere között töltötte be.

Amikor a Berlaymont irodaházban a szokásos déli megbeszélés előtt kávéztunk, egy Brüsszelbe kiküldött cseh rádiós tudósító azt mondta, hogy ha az EU nem szakítaná időről időre félbe a különböző programokat, akkor a nemzeti és helyi közigazgatási rendszer sokkal rosszabb állapotban lenne. Ez az újságíró, és mint kiderült sokan mások is a Brüsszelbe kiküldött tudósítók közül, nem viseltettek ellenérzésekkel az uniós regionális politika iránt, mert azt inkább újító szelleműnek és alapvetően jótékony hatásúnak látták. Természetesen sokan teljesen más véleményen voltak, de ezek a beszélgetések elgondolkodtattak arról, hogy az Európa különböző részeiről érkező újságírók mennyire másképp látják az EU-t és különösen az uniós regionális politikát. Arra is rájöttem, milyen fontos lenne megértetni az emberekkel, hogy a regionális politika sokkal nagyobb jelentéssel bír, mint az uniós tagsággal járó regionális támogatások összessége.

Akkoriban a BBC tudósítója voltam, és nagyjából 15 éve tájékoztattam a nemzetközi és hazai közönséget az európai ügyekről. Nem igazán terveztem, hogy az Európai Bizottságnak fogok dolgozni. Ugyanakkor bizonyos szempontból logikus lépés volt. A helyi BBC rádió és a regionális BBC televízió brüsszeli tudósítójaként nagyon érdekes témának találtam az uniós politikák helyi átültetését és megvalósulását. Hogyan valósul meg például egy namuri pékségben a munkaidő-szervezésről szóló irányelv? Vagy tanulhat-e például valamit az uniós halászati politika egy frízföldi együtműködési projektből, amelynek keretében a halászok

megosztják egymás között a halászati jogosítványokat? Vagy mit jelent egy andalúz flamencotáncosnak az európai identitás?

Amikor elfoglaltam új irodámat a Berlaymont irodaépületben, Európát pénzügyi és gazdasági válság fojtogatta, amivel én és kollégáim persze rengeteget foglalkoztunk a sajtóban. Egyértelműen nagyon fontos volt, hogy a regionális politikát mint a válságra adott választ pozicionáljuk: míg a többi területen többnyire megszorításokról beszéltek, a regionális politikában sokkal inkább a beruházásokról és az emberek képességeibe fektetett bizalomról folyt a szó. Ahogy az később, a Regionális és Várospolitikai Főigazgatóság görög részlegének a 13 görögországi régióba tett látogatása során kiderült, az emberek jól fogadják az ilyen pozitív üzeneteket, különösen ha éppen reményből van a legnagyobb hiány.

Nagyon jó időpontban vettem át a regionális politikai szóvivői munkát. Az Európai Parlamentben teljes gőzzel zajlottak a háromoldalú egyeztetések, hiszen a regionális politika reformjáról folyó tárgyalások éppen a végső szakaszukba értek. Megkönnyebbültem láttam, hogy – az olyan szakzsargonoszerű kifejezések ellenére, mint az „előzetes (*ex ante*) feltételrendszer” és az „intelligens szakosodás” – olyan változások jönnek, amelyeket képes leszek lelkesen támogatni és „eladni”. Szerintem egy szakpolitikai szóvivő nem tud meggyőző lenni, ha nem hisz abban, amit csinál, és én emelt fővel akartam megjelenni a volt kollégáim előtt a sajtószobában!

De tényleg nagy váltást jelent uniós tudósítóból uniós szóvivővé válni – még akkor is, ha tudósítóként egy olyan közszolgálati műsorszolgáltatónál dolgoztam, amelynek mottója: „mission to explain”, azaz „küldetésünk, hogy megmagyarázzuk az eseményeket”. Egy politikai intézmény szóvivőjeként teljesen új kötelezettségeket kell vállalni. Az „üzenetek” és „közvetítendő irányvonalak” világába csöppentem. Ugyanakkor egyértelmű volt, hogy a Bizottság munkáját – megnyugtató módon – az átláthatóság, a vitára való nyitottság és a nyilvánosság bevonása jellemzi. Mindenképpen új tapasztalat volt, hogy meg kellett találni a megfelelő közepet az óvatosság és a nyitottság között.

Zárásképpen egy üzenet a szakpolitikai szóvivőknek: igaz, hogy minden szakpolitikának vannak érzékeny oldalai, de a regionális politika terén rengeteg olyan példával tudunk szolgálni, amelyek az EU polgárainak életére gyakorolt pozitív hatásait igazolják. Ha túlságosan biztonsági játékosok vagyunk, abba a hibába eshetünk, hogy „eltitkoljuk” a jó híreket ahelyett, hogy elmondanánk őket. ■